

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUSⁱ (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

13. juuli 2022 *

[3. veebruari 2023. aasta kohtumäärusega parandatud tekst]

Vahekohtuklausel – EUCAP Somalia rahvusvaheline lepinguline töötaja – Ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud missioon – Töölepingu pikendamata jätmise pärast Ühendkuningriigi liidust väljaastumist – Õigus olla ära kuulatud – Võrdne kohtlemine – Kodakondsuse alusel diskrimineerimise keeld – Ühendkuningriigi liidust väljaastumise lepingus ette nähtud üleminekuperiood – Tühistamishagi – Kahju hüvitamise hagi – Lepingust lahutamatud aktid – Vastuvõetamatus

Kohtuasjas T-194/20,

JF, esindaja: advokaat A. Kunst,

hageja,

versus

EUCAP Somalia, esindaja: advokaat E. Raoult,

kostja,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president R. da Silva Passos (ettekandja), kohtunikud V. Valančius, I. Reine, L. Truchot ja M. Sampol Pucurull,

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades 9. detsembril 2021 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 JF palub esimese võimalusena oma hagis ühelt poolt ELTL artikli 263 alusel tühistada EUCAP Somalia 18. jaanuari 2020. aasta teate (edaspidi „18. jaanuari 2020. aasta teade“) ja 29. jaanuari 2020. aasta kirja (edaspidi „29. jaanuari 2020. aasta kiri“), millega EUCAP Somalia otsustas jätta pikendamata hageja töölepingu (edaspidi koos „vaidlusalused aktid“), ning teiselt poolt ELTL artikli 268 alusel hüvitada nende aktidega tekitatud kahju, ja teise võimalusena palub ta ELTL artikli 272 alusel tunnistada vaidlusalused aktid õigusvastaseks ja hüvitada nende aktidega tekitatud kahju.

I. Vaidluse taust

- 2 EUCAP Somalia, endine EUCAP NESTOR, on ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga (ÜVJP) seotud liidu missioon, mis loodi nõukogu 16. juuli 2012. aasta otsusega 2012/389/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu missiooni võimete tugevdamiseks [Somaalias (EUCAP Somalia)] (ELT 2012, L 187, lk 40), ning mis on võetud EL lepingu V jaotise 2. peatüki alusel, mis puudutab ühist välis- ja julgeolekupoliitikat. Otsuse 2012/389, mida on muudetud nõukogu 10. detsembri 2018. aasta otsusega (ÜVJP) 2018/1942 (ELT 2018, L 314, lk 56), artikli 2 kohaselt on EUCAP Somalia eesmärk abistada Somaaliat tema merendusjulgeoleku võime tugevdamisel, et võimaldada tal tõhusamalt tagada mereõiguse täitmist.
- 3 Otsuse 2012/389, mida on muudetud otsusega 2018/1942, artikli 7 lõikes 3 on ette nähtud, et „EUCAP Somalia võib [...] võtta lepingulisel alusel tööle rahvusvahelisi ja kohalikke isikkoosseisu liikmeid, kui liikmesriikide lähetatud töötajad ei taga nõutavate ülesannete täitmist“. Nimetatud sättes on lisaks sätestatud, et „[e]randkorras võib põhjendatud juhtudel, kui liikmesriikidest ei ole kvalifitseeritud kandidaate, vajaduse korral võtta lepingulisel alusel tööle osalevate kolmandate riikide kodanikke“. Otsuse 2012/389, mida on muudetud otsusega 2018/1942, artikli 7 lõikes 4 on täpsustatud, et „[r]ahvusvahelise ja kohaliku isikkoosseisu töötingimused ning õigused ja kohustused sätestatakse EUCAP Somalia ja isikkoosseisu asjaomaste liikmete vahel sõlmitavates lepingutes“.
- 4 Otsuse 2012/389, mida on muudetud otsusega 2018/1942, artiklis 12a on ette nähtud, et „EUCAP Somalial on käesoleva otsuse rakendamiseks õigus hankida teenuseid ja kaupu, sõlmida lepinguid ja halduskokkuleppeid, värvata töötajaid, omada arvelduskontosid, omandada ja võõrandada vara, ennast kohustustest vabastada ning olla kohtus menetlusosaliseks“.
- 5 Ajavahemikul [konfidentsiaalne] kuni 31. jaanuarini 2020, mille jooksul hageja sõlmis mitu järjestikust tähtjalist töölepingut ilma katkestuseta, oli hageja EUCAP Somalia rahvusvaheline lepinguline töötaja ning ta töötas [konfidentsiaalne] ametikohal.
- 6 Hageja viimase töölepingu (edaspidi „asjaomane leping“) artikli 17 „Kestus“ lõikes 1 oli ette nähtud:
„Töötaja alustab tööd 1. [novembril] 2019 ja selle lepingu kestus on kuni 31. [jaanuarini] 2020.“
- 7 Asjaomane leping sisaldas artikli 22 lõikes 1 järgmises sõnastuses vahekohtuklauslit:
„Lepingust tulenevate või selle lepinguga seotud vaidluste lahendamine kuulub [ELTL] artikli 272 kohaselt Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.“

- 8 Pärast seda, kui Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik teatas 29. märtsil 2017 Euroopa Ülemkogule oma kavatsusest astuda ELL artikli 50 lõike 2 alusel Euroopa Liidust välja, rääkis liit selle liikmesriigiga läbi lepingu üle, milles oli vastavalt samale sättele ette nähtud väljaastumise kord.
- 9 Sellega seoses oli ühelt poolt hageja kõigis neljas viimases töölepingus, mis hõlmasid koos ajavahemikku 1. jaanuarist 2019 kuni 31. jaanuarini 2020, kindlaks määratud tähtaeg, mis vastas väljaastumise lepingu üle läbirääkimiseks kindlaks määratud järjestikustele lõppkuupäevadele, mis muutusid sellise lepingu sõlmimata jätmisel või läbirääkimisperioodi pikendamata jätmisel vastavalt ELL artikli 50 lõikele 3 lepinguta väljaastumise kuupäevadeks.
- 10 Teiselt poolt sisaldasid kaks viimast hagejaga sõlmitud töölepingut, nimelt ajavahemikku 13. aprillist kuni 31. oktoobri 2019 hõlmav leping ja asjaomane leping, artiklit 18 „Töölepingu ülesütlemine“ järgmises sõnastuses:
- „18.1. Käesoleva lepingu võib üles öelda kas tööandja või töötaja, teatades kirjalikult ette üks kuu, lisades ülesütlemise põhjuse. Enne sellise otsuse tegemist peab missiooni juhi asetäitja töötaja ära kuulama; missiooni juhti hoitakse jooksvalt kursis.
- [...]
- 18.3 Käesoleva lepingu võib muu hulgas üles öelda enne selle lõppemist, kui Ühendkuningriik ei ole enam Euroopa Liidu liige. [T]ööandjal kaob kohustus järgida ühekuulist etteteatamistähtaega. Tööandja peab selle ülesütlemise puhul püüdma järgida etteteatamistähtaega.“
- 11 EUCAP Somalia missiooni juht (edaspidi „missiooni juht“) andis 18. jaanuari 2020. aasta teates Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvahelistele lepingulistele töötajatele selles missioonis teada, et Ühendkuningriigi tõenäolise liidust väljaastumise tõttu 31. jaanuaril 2020 lõppevad sellel kuupäeval nende töölepingud, milles oli see tähtaeg juba ette nähtud, kuna nende ametikohtadele on kandidaadid juba välja valitud.
- 12 Liidu ja Ühendkuningriigi esindajad sõlmisid 24. jaanuaril 2020 Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu (ELT 2020, L 29, lk 7, edaspidi „Ühendkuningriigi väljaastumisleping“).
- 13 Samal päeval esitas hageja 18. jaanuari 2020. aasta teate peale oma vahetule ülemusele sisemise mittedistsiplinaarse vaide vastavalt kõnealuse lepingu artiklile 21 „Mittedistsiplinaarne vaidemenetlus“, mis on sõnastatud järgmiselt:
- „1. Töötaja võib ühe kuu jooksul alates akti kuupäevast esitada vaide. Vaided tuleb esitada tööandjale töötaja vahetu ülemuse kaudu, välja arvatud juhul, kui see on seotud selle vahetu ülemusega; sellisel juhul võib vaide esitada otse tööandjale. Enne mis tahes otsuse tegemist peab missiooni juhi asetäitja töötaja ära kuulama; missiooni juhti hoitakse jooksvalt kursis.
2. Esialgsel vaidemenetlusel ei ole peatavat toimet. Tööandja teatab töötajale oma põhjendatud otsusest ühe kuu jooksul pärast vaide esitamise kuupäeva [...]“.

- 14 Missiooni juht jättis 29. jaanuari 2020. aasta kirjaga, mis tehti hagejale teatavaks 31. jaanuaril 2020, selle vaide rahuldamata ja kinnitas hagejale, et asjaomane leping lõpeb Ühendkuningriigi liidust väljaastumise tõttu 31. jaanuaril 2020.
- 15 Samuti 29. jaanuaril kiitis Euroopa Parlament heaks Ühendkuningriigi väljaastumislepingu sõlmimise.
- 16 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 30. jaanuaril 2020 vastu otsuse (EL) 2020/135 Ühendkuningriigi väljaastumislepingu sõlmimise kohta (ELT 2020, L 29, lk 1). Otsuse artikli 1 kohaselt kiideti Ühendkuningriigi väljaastumisleping liidu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel heaks.
- 17 Selle lepingu artiklis 126 on kindlaks määratud üleminekuperiood, mis algab sama lepingu jõustumise kuupäeval ja lõpeb 31. detsembril 2020 (edaspidi „üleminekuperiood“).
- 18 Ühendkuningriik astus 31. jaanuari 2020. aasta keskööl liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest välja ning vastavalt selle lepingu artiklile 185 jõustus Ühendkuningriigi väljaastumisleping 1. veebruaril 2020.

II. Poolte nõuded

- 19 Hageja palub Üldkohtul:
 - esimese võimalusena tühistada vaidlusalused aktid ja teise võimalusena tunnistada need õigusvastaseks;
 - esimese võimalusena mõista EUCAP Somalialt välja hüvitis varalise ja mittevaralise kahju eest, mis tekkis tema lepinguvälise vastutuse tõttu, ja teise võimalusena mõista EUCAP Somalialt välja hüvitis sama liiki kahjude eest tema lepingulise vastutuse alusel;
 - mõista EUCAP Somalialt välja kohtukulud ja 8% intressi.
- 20 EUCAP Somalia palub Üldkohtul:
 - jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või igal juhul ilmselge õigusliku põhjendamatus tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

III. Õiguslik käsitlus

- 21 Käesolev hagi koosneb esimese võimalusena ELTL artiklil 263 põhinevast tühistamisnõudest ja ELTL artiklil 268 põhinevast kahju hüvitamise nõudest ning teise võimalusena ELTL artiklil 272 põhinevatest nõuetest.

A. Esimese võimalusena esitatud nõuded, mis põhinevad ELTL artiklitel 263 ja 268

- 22 Esitamata formaalselt vastuväidet Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõike 1 tähenduses, seab EUCAP Somalia kahtluse alla käesoleva hagi vastuvõetavuse, kuna see põhineb esimese võimalusena ELTL artiklitel 263 ja 268, kuigi tegemist on lepingulist laadi hagiga, kuna vaidlusalused aktid ei ole asjaomases lepingust lahutatavad.
- 23 Hageja vaidleb EUCAP Somalia argumentidele vastu.
- 24 Kõigepealt väidab hageja, et liidu kohus on juba ennast tunnistanud ELTL artiklite 263 ja 268 põhjal pädevaks sellise hagi raames, mille esitasid ÜVJPga seotud missioonide juurde lähetatud teenistujad personalihalduse aktide peale. Seega peaksid samade missioonide lepinguliste töötajate hagid kuuluma nendesamade sätete kohaldamisalasse.
- 25 Seejärel väidab hageja, et tema töösuhe EUCAP Somaliaga oli reguleeritud avaliku õiguse dokumentidega ja et ta ei olnud oma töölepinguid EUCAP Somaliaga vabalt läbi rääkinud.
- 26 Lõpuks leiab hageja, et vaidlusalused aktid on asjaomases lepingust lahutatavad haldusotsused, kuna need on vastu võetud erinevate juhiste täitmiseks, mille tsiviiloperatsiooni ülem missiooni juhile andis.

1. ELTL artiklil 263 põhineva tühistamisnõude vastuvõetavus

- 27 Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt saab ELTL artiklil 263 põhineva tühistamishagi esitada liidu institutsioonide kõigi aktide peale – sõltumata nende laadist või vormist –, mille eesmärk on tekitada hageja huve mõjutavaid siduvaid õiguslikke tagajärgi, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis (vt 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus SC vs. Eulex Kosovo, C-730/18 P, EU:C:2020:505, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 28 Lisaks on ELTL artikkel 272 erisäte, mis võimaldab pöörduda liidu kohtusse era- või avalik-õiguslikus lepingus sisalduva vahekohtuklausli alusel, ja selle võimaluse suhtes puuduvad liidu kohtule esitatava hagi laadist tulenevad piirangud (vt 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus SC vs. Eulex Kosovo, C-730/18 P, EU:C:2020:505, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 29 Hagejat liidu mõne institutsiooniga siduva lepingu olemasolu korral saab liidu kohtule ELTL artikli 263 alusel hagi esitada üksnes siis, kui vaidlustatud akti eesmärk on tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis paigutuvad väljapoole pooli siduvat lepingulist suhet ning mis eeldavad, et lepingupooleks olev institutsioon täidab talle kui haldusorganile antud avaliku võimu volitusi (vt 25. juuni 2020. aasta kohtuotsus SC vs. Eulex Kosovo, C-730/18 P, EU:C:2020:505, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 30 Seega juhul, kui nagu käesolevas asjas on hageja ja kostja seotud lepinguga, on lepingujärgne kohus põhimõtteliselt pädev. Eespool punktis 29 viidatud olukord kujutab endast seega erandit sellest põhimõttest, mistõttu sellele iseloomulikke tingimusi tuleb tõlgendada kitsalt.
- 31 Antud juhul tuleb rõhutada, et käesolev hagi puudutab pärast asjaomase lepingu lõppemist selle pikendamata jätmist, mida on väljendatud 18. jaanuari 2020. aasta teates, mida kinnitati 29. jaanuari 2020. aasta kirjaga.

- 32 Esiteks on otsuse 2012/389, mida on muudetud otsusega 2018/1942, artikli 7 lõike 4 kohaselt rahvusvahelise isikkoosseisu töötingimused ning õigused ja kohustused sätestatud EUCAP Somalia ja isikkoosseisu vahel sõlmitavates lepingutes. Seega oli hageja ja EUCAP Somalia vaheline töösuhe, mis lõppes 31. jaanuaril 2020, lepingulist laadi.
- 33 Teiseks järgnes 29. jaanuari 2020. aasta kiri sellele, et hageja esitas lepingutingimuste ehk asjaomase lepingu artikli 21 lõike 1 alusel sisemise mittedistsiplinaarse vaide (vt eespool punkt 13).
- 34 Kolmandaks on vaidlusaluste aktide ese asjaomase lepingu pikendamata jätmise Ühendkuningriigi liidust väljaastumise tagajärjel.
- 35 Sellega seoses ei olnud ühelt poolt poolte vahel vaidlust selles, et hageja nelja viimase töölepingu, mis hõlmasid koos ajavahemikku 1. jaanuarist 2019 kuni 31. jaanuarini 2020, kestus oli kindlaks määratud vastavalt väljaastumise lepingu üle läbirääkimiseks kindlaks määratud järjestikustele lõppkuupäevadele, mis muutusid sellise lepingu sõlmimata jätmisel või läbirääkimisperioodi pikendamata jätmisel vastavalt ELL artikli 50 lõikele 3 lepinguta väljaastumise kuupäevadeks (vt eespool punkt 9). Seega lepiti poolte vahel kokku, et hageja töötamine EUCAP Somalias ei saa põhimõtteliselt kesta kauem kui Ühendkuningriigi liidust väljaastumise kuupäev.
- 36 Teiselt poolt sisaldasid mõlemad hageja kaks viimast töölepingut artikli 18 lõikes 3 tingimust, mille kohaselt võib need lepingud enne tähtaega üles öelda juhul, kui Ühendkuningriigist saab kolmas riik (vt eespool punkt 10). Nagu hageja rõhutab, siis kuigi seda tingimust ei kohaldata, näitab selle olemasolu siiski, et Ühendkuningriigi liikmesriigi staatus oli lepingutingimus EUCAP Somalias hageja ametisse jäämiseks.
- 37 Neljandaks nähtub toimikust, et hageja järjestikused töölepingud sisaldasid lisas dokumenti „Ametikoha kirjeldus“, mille kohaselt ei olnud [konfidentsiaalne] ametikohale, mida hageja täitis, õigust kolmandate riikide kodanikel.
- 38 Viiendaks on tõsi, nagu hageja rõhutab, et missiooni juht viitas 29. jaanuari 2020. aasta kirjas tsiviiloperatsiooni ülema 30. oktoobri 2019. aasta juhisele, mille kohaselt viimane teatas ÜVJPGA seotud missioonide juhtidele, et neid lepinguid, mida nad võisid pakkuda oma Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvahelistele lepingulistele töötajatele, võis pikendada kuni 31. jaanuarini 2020. Siiski ei piisa sellest asjaolust, et asuda seisukohale, et vaidlusalused aktid jäävad väljapoole pooli siduvat lepingulist suhet põhjusel, et missiooni juht lihtsalt täitis nimetatud juhiseid.
- 39 Nimelt ühelt poolt anti tsiviiloperatsiooni ülema 30. oktoobri 2019. aasta juhise pärast väljaastumislepingu üle läbirääkimiste pidamise tähtaja pikendamist kuni 31. jaanuarini 2020 vastavalt ELL artikli 50 lõikele 3. Selles kontekstis andis tsiviiloperatsiooni ülem ÜVJPGA seotud missioonide juhtidele teada, et nende Ühendkuningriigi kodanikest töötajatele pakutud töölepingud ei saa kesta kauem kui 31. jaanuarini 2020, ilma et ta oleks siiski võtnud seisukoha võimaluse kohta pikendada lepinguid pärast seda kuupäeva. Teiselt poolt täpsustas tsiviiloperatsiooni ülem samas juhises, et Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvaheliste lepingulistele töötajatele töölepingute pikendamine sõltub missiooni teenistuse huvidest lähtuvast hinnangust, jättes seega missiooni juhile kaalutlusruumi sellise pikendamise otstarbekuse osas, vajaduse korral üksikotsustega, mis kuuluvad asjaomaste töötajatega sõlmitud lepinguliste suhete raamistikku.

- 40 Nagu EUCAP Somalia õigesti väidab, tuleneb eeltoodust, et vaidlusalused aktid on lepingulist laadi. Selliste aktide eesmärk ei ole seega tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis jäävad väljapoole hagejat ja EUCAP Somaliat siduvat lepingulist suhet ning mis tähendavad, et EUCAP Somalia täidab avaliku võimu volitusi. Järelikult ei saa asuda seisukohale, et nende aktide peale saab esitada tühistamishagi ELTL artikli 263 alusel.
- 41 ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada vaidlusalused aktid tuleb seega vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.

2. ELTL artiklil 268 põhineva kahju hüvitamise nõude vastuvõetavus

- 42 Kohtupraktika kohaselt peavad liidu kohtud selleks, et teha kindlaks, kas kahju hüvitamise hagi ese on liidu lepinguline vastutus või tema lepinguväline vastutus, kontrollima, kas selle hagi ese on kahju hüvitamise nõue, mis põhineb objektiivselt ja üldiselt lepingulistel või lepinguvälistel õigustel ning kohustustel. Selle jaoks peavad need kohtud selliste erinevate kohtutoimiku andmete põhjal nagu see, milliseid õigusnorme on väidetavalt rikutud, mis laadi on väidetav kahju, millist käitumist ette heidetakse ja millised olid asjaomaste poolte vahelised õigussuhted, kontrollima, kas nende poolte vahelise vaidluse ese tuleneb tõesti lepingust, mille põhjalik uurimine on käsitletava vaidluse lahendamiseks möödapääsmatu (vt selle kohta 18. aprilli 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Systran ja Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, punkt 66).
- 43 Konkreetselt ei saa liidu kohtud lihtsalt aluseks võtta õigusakte, millele pooled tuginevad. Seega ainuüksi tuginemine õigusnormidele, mis ei tulene käsitletaval juhul asjakohasest lepingust, kuid mis on pooltele kohustuslikud, ei saa tuua kaasa vaidluse lepingulise laadi muutumist. Vastupidisel juhul võiks vaidluse olemus muutuda vastavalt poolte viidatud õigusnormidele (vt selle kohta 18. aprilli 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Systran ja Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, punktid 64 ja 65 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Käesolevas asjas palub hageja oma kahju hüvitamise nõudes, et hüvitataks mittevaraline ja varaline kahju, mida vaidlusaluste aktidega talle väidetavalt tekitati.
- 45 Nagu on märgitud eespool punktis 40, on need aktid lepingulist laadi.
- 46 Lisaks nähtub hagiavalduse sõnastusest, et mittevaraline kahju, mille hüvitamist hageja nõuab, tuleneb eelkõige nende aktide põhjendustest ja seisneb samuti selles, et kahjustatakse tema tööalaseid väljavaateid jätkata EUCAP Somaliaga töösuhet, mis oli lepingulist laadi (vt eespool punkt 32). Varaline kahju, mille hüvitamist hageja nõuab, hõlmab eelkõige palka, tasusid ja õigusi, mida ta oleks saanud, kui asjaomast lepingut oleks üleminekuajaperioodil pikendatud.
- 47 Eeltoodust tuleneb, et hageja kahju hüvitamise nõude kontekst on eespool punktis 42 viidatud kohtupraktika tähenduses puhtalt lepinguline, mistõttu kuulub see nõue liidu lepingulise vastutuse alla. Järelikult tuleb kahju hüvitamise nõue, mille ta esitas esimese võimalusena ELTL artikli 268 alusel ja mille ese on liidu lepinguväline vastutus EUCAP Somalia tegevuse eest, vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.

B. ELTL artiklil 272 põhinevad täiendavad nõuded

48 Teise võimalusena esitab hageja ELTL artiklil 272 põhineva nõude, et ühelt poolt vaidlustada vaidlusalused aktid, mida ta peab õigusvastaseks, ja teiselt poolt, et tekiks EUCAP Somalia lepinguline vastutus.

1. Üldkohtu pädevus

49 ELTL artikli 272 kohaselt koostoimes ELTL artikliga 256 kuulub Üldkohtu pädevusse esimese kohtuastmena otsuse tegemine Euroopa Liidu poolt või nimel sõlmitud era- või avalik-õiguslikus lepingus sisalduva vahekohtuklausli alusel.

50 Arvestades eespool punktis 7 mainitud vahekohtuklausli sõnastust, on Üldkohus käesolevas asjas pädev lahendama hageja teise võimalusena esitatud nõudeid ning EUCAP Somalia selle vastu ei vaidlegi.

2. Kohaldatav õigus

51 Olgu meenutatud, et ELTL artikli 340 esimese lõigu kohaselt kehtib liidu lepinguliste kohustuste suhtes õigus, mida kohaldatakse vastava lepingu suhtes.

52 Lepingu täitmise käigus tekkinud vaidlused tuleb lahendada põhimõtteliselt lepingutingimuste alusel (vt 18. novembri 2015. aasta kohtuotsus *Synergy Hellas vs. komisjon*, T-106/13, EU:T:2015:860, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika). Lepingu tõlgendamine lepingu suhtes kohaldatavate riigisiseste õigusnormide alusel on põhjendatud üksnes juhul, kui on kahtlusi lepingu sisus või selle teatavate tingimuste tähenduses või kui üksnes leping ei võimalda vaidluse kõiki aspekte lahendada. Seega tuleb hagiavalduse põhjendatust analüüsida üksnes lepingutingimusi arvestades ja lepingule kohaldatavale riigisisesele õigusele tugineda ainult siis, kui need lepingutingimused ei võimalda vaidlust lahendada (vt selle kohta 13. juuli 2017. aasta kohtuotsus *Talanton vs. komisjon*, T-65/15, ei avaldata, EU:T:2017:491, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

53 See põhimõte ei saa siiski viia selleni, et lepingusätete kohaldamine võimaldab pooltel välistada kohaldatava riigisisese õiguse imperatiivseid sätteid, millest ei saa kõrvale kalduda ning mille kohaselt tuleb lepingust tulenevad kohustused täita või need on täidetud.

54 Lisaks, kui liidu institutsioonid, organid või asutused täidavad lepingut, kehtivad neile endiselt kohustused, mis tulenevad Euroopa Liidu põhiõiguste hartast (edaspidi „harta“) ja liidu õiguse üldpõhimõtetest (vt selle kohta 16. juuli 2020. aasta kohtuotsus *ADR Center vs. komisjon*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punkt 86). Seega kui pooled annavad lepingus vahekohtuklausliga liidu kohtule pädevuse vaadata läbi selle lepinguga seotud vaidlusi, siis on nimetatud kohus sõltumata lepingus määratletud kohaldatavast õigusest pädev hindama võimalikke harta ja liidu õiguse üldpõhimõtete rikkumisi (16. juuli 2020. aasta kohtuotsus *Inclusion Alliance for Europe vs. komisjon*, C-378/16 P, EU:C:2020:575, punkt 81).

- 55 Kui lepingus see kokkulepe puudub, peab liidu kohus vajaduse korral määrama kohaldatava õiguse, kasutades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) sätteid (ELT 2008, L 177, lk 6) (vt selle kohta 18. veebruari 2016. aasta kohtuotsus *Calberson GE vs. komisjon*, T-164/14, EU:T:2016:85, punkt 25).
- 56 Käesolevas asjas ei ole asjaomases lepingus täpsustatud lepingule kohaldatavat õigust, välja arvatud sotsiaalkindlustus-, maksu- ja pensioniküsimustes, mis ei ole käesoleva vaidlusega seotud.
- 57 ELTL artiklil 272 põhinevate teise võimalusena esitatud nõuete põhjendamiseks esitab hageja siiski ainult väiteid liidu õiguse, eelkõige selle õiguse üldpõhimõtete ja harta rikkumise kohta. Lisaks ei ilmne, et käesoleva vaidluse lahendamiseks oleks vaja kohaldada imperatiivseid riigisiseseid õigusnorme.
- 58 Pooled kinnitasid kohtuistungil neile esitatud küsimusele vastates, et EUCAP Somalia võimaliku lepingulise vastutuse analüüsimiseks piisab, kui uurida asjaomast lepingut, mis selle artikli 1 lõike 1 kohaselt hõlmab muu hulgas EUCAP Somalia standardseid tegevuskordi.
- 59 Neil asjaoludel ei ole vaja kindlaks teha, milline on riigisisene õigus, mis on kohaldatav käesolevas vaidluses, mille saab lahendada asjaomase lepingu, EUCAP Somalia standardsete tegevuskordade, millele see leping viitab, ning harta ja liidu õiguse üldpõhimõtete alusel.

3. Vastuvõetavus

- 60 Esitamata formaalselt vastuväidet kodukorra artikli 130 lõike 1 tähenduses, vaidleb EUCAP Somalia vastu ka käesoleva hagi vastuvõetavusele osas, milles see põhineb teise võimalusena ELTL artiklil 272.
- 61 Esimesena vaidleb EUCAP Somalia vastu sellele, et hagejal on õigus esitada käesolev hagi teise võimalusena esitatud õiguslikul alusel. Sellega seoses väidab ta ühelt poolt, et sama hagi esitamine kahel õiguslikul alusel – nii esimese kui ka teise võimalusena – tähendab seda, et Üldkohtul palutakse määrata kindlaks sobiv õiguslik alus. Teiselt poolt rõhutab ta, et hagi õigusliku alusega seotud ebakindlus tegi raskemaks selle, kuidas ta pidi oma kaitset korraldama vastusena hageja teise võimalusena esitatud nõuetele, mis põhinevad ELTL artiklil 272.
- 62 Teisena väidab EUCAP Somalia, et hagi ümberkvalifitseerimine on välistatud, kuna hageja viiest väitest ei ole ükski piisava täpsusega seotud nende õigusnormide rikkumisega, mis reguleerivad lepingulist suhet, mis teda EUCAP Somaliaga seob.
- 63 Hageja vaidleb EUCAP Somalia argumentidele vastu.
- 64 Esiteks vastab tõele, et nagu EUCAP Somalia rõhutab, on hageja see, kes peab valima oma hagi õigusliku aluse, mitte liidu kohus ei pea ise valima kõige sobivamat õiguslikku alust (vt 15. märtsi 2005. aasta kohtuotsus *Hispaania vs. Eurojust*, C-160/03, EU:C:2005:168, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Käesoleval juhul tegi sellise valiku hageja, kelle hagiavaldusest ja eelkõige hagiavalduse osast, mis puudutab käesoleva hagi põhjendamiseks esitatud nõudeid, nähtub selgelt, et ta otsustas esimese võimalusena tugineda oma hagi ELTL artiklitele 263 ja 268 ning teise võimalusena ELTL artiklile 272.

- 66 Vastupidi EUCAP Somalia väidetele ei keela eespool punktis 64 meenutatud põhimõte iseenesest seda, et hageja esitab oma hagi õiguslikul alusel, esitades samal ajal teise võimalusena ja selle vastuvõetamatuse korral sama hagi mõnel muul õiguslikul alusel (vt selle kohta 8. mai 2007. aasta kohtuotsus *Citymo vs. komisjon*, T-271/04, EU:T:2007:128, punktid 66 ja 67).
- 67 Lisaks tuleb tagasi lükata EUCAP Somalia argument, et ELTL artiklil 272 põhinevate täiendavate nõuete esitamine ei võimaldanud tal oma kaitset korraldada. Ühelt poolt on käesolevas hagis nimetatud vaidlusalused aktid, kuivõrd see hagi põhineb teise võimalusena ELTL artiklil 272, identsed nendega, millele viidatakse hagis selles osas, milles see põhineb esimese võimalusena ELTL artiklitel 263 ja 268. Teiselt poolt rõhutas hageja, et liidu õiguse rikkumist käsitlevaid väiteid, mis ta esitas oma ELTL artiklitel 263 ja 268 põhinevate ja esimese võimalusena esitatud nõuete põhjendamiseks, tuleb pidada väideteks, mis puudutavad lepingu rikkumist juhul, kui tema hagi vaadatakse läbi ELTL artikli 272 alusel, mille ta valis teise võimalusena.
- 68 Lisaks tuleb tõdeda, et EUCAP Somalia tõepoolest vaidles vastu hageja poolt oma hagi põhjendamiseks esitatud erinevate väidete põhjendatusele.
- 69 Teiseks, mis puudutab eespool punktis 62 ära toodud EUCAP Somalia argumenti hageja esitatud väidete laadi kohta, siis tuleb tõdeda, et hageja esitab oma ELTL artiklil 272 põhinevate nõuete põhjendamiseks väited, mille kohaselt on rikutud harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud õigust olla ära kuulatud ning vastavalt harta artikli 20 ja artikliga 21 tagatud võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet. Lisaks esitab hageja väite, et on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, mis on liidu õiguse üldpõhimõte (vt 26. veebruari 2016. aasta kohtuotsus *Šumelj jt vs. komisjon*, T-546/13, T-108/14 ja T-109/14, EU:T:2016:107, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 70 Ent nagu nähtub eespool punktis 54 viidatud kohtupraktikast, tugineb hageja oma ELTL artiklil 272 põhinevate nõuete põhjendamiseks hartas ja liidu õiguse üldpõhimõtetes tagatud põhimõtete rikkumisele, viidates õigusnormidele, mida liidu administratsioon on kohustatud lepingulises raamistikus järgima. Seega ei saa hagejat takistada tuginemast nende põhimõtete rikkumisele ELTL artiklil 272 põhinevate nõuete põhjendamiseks, kuna vastasel korral on eiratud harta artikliga 47 tagatud tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, põhjendusel et hageja saab tulemuslikult tugineda üksnes oma lepingu sätete täitmata jätmisele või lepingule kohaldatava õiguse rikkumisele (vt selle kohta 16. juuli 2020. aasta kohtuotsus *ADR vs. komisjon*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punktid 85–89).
- 71 Neil asjaoludel on käesolev hagi vastuvõetav osas, milles see põhineb ELTL artiklil 272.

4. Sisulised küsimused

- 72 Nagu on meenutatud eespool punktis 48, esitab hageja täiendavad nõuded, mille eesmärk on ühelt poolt vaidlustada vaidlusalused aktid, mida ta peab õigusvastaseks, ja teiselt poolt, et nende aktide tõttu tekiks liidu lepinguline vastutus.
- 73 Nende nõuete põhjendamiseks esitab hageja sisuliselt neli väidet, millest esimene puudutab õiguse olla ära kuulatud rikkumist, teine võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist, kolmas Ühendkuningriigi väljaastumislepingu rikkumist ja neljas õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumist.

a) Esimene väide, et on rikutud õigust olla ära kuulatud

- 74 Esimeses väites leiab hageja, et ta oleks tulnud ära kuulata enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist. Selle kohta rõhutab ta ühelt poolt, et see teade mõjutas teda ebasoodsalt, kuna selle tagajärjel lõpetati järsult tema töösuhe, mis tal oli juba mitu aastat EUCAP Somaliaga. Ta ei nõustu sellega, et ta kuulati ära 13. jaanuari 2020. aasta koosolekul, kus osalesid kõik töötajad, ja 24. jaanuari 2020. aasta töölõunal, ning ta väidab, et missiooni juhi avaldused selle koosoleku ja lõuna kohta on vastuvõetamatud, kuna need on esitatud Üldkohtule hilinenult. Teiselt poolt väidab ta, et asjaomase lepingu artikli 21 kohaselt pidi missiooni juht enne, kui ta võttis vastu 18. jaanuari 2020. aasta teate, hageja ära kuulama.
- 75 EUCAP Somalia vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 76 Selleks et analüüsida esimest väidet, et on rikutud õigust olla ära kuulatud, tuleb kõigepealt viidata lepingutingimustele ning kontrollida, kas ja mil määral need tagasid hagejale sellise õiguse enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist. Igal juhul tuleb analüüsida, kas harta artikli 41 lõike 2 punkt a kohustas EUCAP Somaliat hagejat enne selle teate koostamist ära kuulama.
- 77 Käesoleval juhul tuleb rõhutada, et hagejat ja EUCAP Somaliat seob lepinguline töösuhe ning vastavalt otsuse 2012/389, mida on muudetud otsusega 2018/1942, artikli 7 lõikele 4 olid hageja töötingimused ning õigused ja kohustused sätestatud asjaomases lepingus (vt eespool punkt 32).
- 78 Sellega seoses oli kõigepealt asjaomase lepingu artiklis 17 ette nähtud, et leping hõlmab ajavahemikku 1. novembrist 2019 kuni 31. jaanuarini 2020. Ükski teine selle lepingu säte ei olnud seotud lepingu lõppemisega ega näinud ette võimalust, et lepingut pikendatakse.
- 79 Seejärel on oluline märkida, et EUCAP Somalia standardse tegevuskorra nr 4.4, mida asjaomane leping hõlmab, eesmärk oli „muuta ühtseks menetlused lepinguliste töötajate töölepingute pikendamiseks“, selleks et „tagada [...], et lepingute pikendamise menetlus viidaks läbi läbipaistvalt ja vastutustundlikult, järgides parimaid tavasid“. Selles oli nimelt ette nähtud, et lepingu pikendamise menetluse algatab personaliteenistus, kes peab astuma dialoogi töötajatega, kelle leping hakkab lõppema, kutsudes neid tegema algust „soorituse hindamisaruandega“.
- 80 Poolte vahel ei ole siiski vaidlust selles, et seda menetlust tuli kohaldada vaid siis, kui lepingu pikendamise otsus sõltus töötaja soorituse hindamisest. Nii ei ole see vaidlusaluste aktide puhul, mis võeti vastu Ühendkuningriigi liidust väljaastumise tagajärjel ja mis kõik puudutasid EUCAP Somalia lepingulisi töötajaid, kes on selle riigi kodanikud. Sellest tuleneb, et hagejal ei olnud õigust olla selles menetluses ära kuulatud.
- 81 Lisaks, vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei kohustanud asjaomase lepingu artikli 21 lõige 1 missiooni juhti teda enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist ära kuulama. Nimelt puudutas see säte sisemisi mittedistsiplinaarseid vaideid isikut kahjustavate meetmete peale ja nägi ette, et missiooni juhi asetäitja kuulab ta ära alles pärast sellise vaide esitamist.
- 82 Lõpuks ei tulene ka asjaomase lepingu artikli 18 lõikest 1, mille sõnastus on ära toodud eespool punktis 10, et missiooni juht oleks pidanud hageja ära kuulama enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist. Nimelt kohustas see lepingusäte EUCAP Somaliat hagejat ära kuulama ja pidama kinni ühekuulisest etteteatamistähtajast juhul, kui asjaomane leping lõpetatakse enne selle lepingu tähtaja saabumist, millega käesoleval juhul tegemist ei olnud.

- 83 Järelikult ei nähtu asjaomase lepingu tingimustest ega EUCAP Somalia standardsetest tegevuskordadest, millele see leping viitab, et missiooni juht oleks pidanud hageja enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist ära kuulama.
- 84 Mis puudutab hartaga tagatud õigust olla ära kuulatud, siis harta artikli 41 lõike 2 punkt a, mis on üldkohaldatav, tunnustab „igäühe õigust, et teda kuulatakse ära enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada“. Seega õigusega olla ära kuulatud, mis peab olema tagatud ka kohaldatavate õigusnormide puudumisel, on nõutud, et asjaomasele isikule antakse enne võimalus esitada tulemuslikult oma seisukoht asjaolude kohta, mille kohta võidakse tehtavas aktis talle etteheiteid teha (vt selle kohta 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus *Marchiani vs. parlament*, C-566/14 P, EU:C:2016:437, punkt 51, ja 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus *Probelte vs. komisjon*, T-67/18, EU:T:2019:873, punkt 86).
- 85 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt märkida, et vaidlusaluste aktidega ei võtnud EUCAP Somalia hagejalt õigust, mida tal ei olnudki ning mis seisnes asjaomase lepingu pikendamises, nagu nähtub eespool punktist 78. Samuti nähtub eespool punktides 79 ja 80, et kuigi rahvusvaheliste lepinguliste töötajate töölepingute pikendamiseks oli EUCAP Somalias olemas sisemine erimenetlus, ei olnud selline menetlus vaidlusaluste aktide vastuvõtmisel asjakohane.
- 86 Mis puudutab konkreetsemalt 18. jaanuari 2020. aasta teadet, mille koostamise eelselt oleks ta hageja väidete kohaselt tulnud ära kuulata, siis teatas missiooni juht EUCAP Somalia Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvaheliste lepinguliste töötajatele, sealhulgas hagejale, et nende töölepingutel lastakse lõppeda vastavalt nendes lepingutes kokku lepitud tähtajale, mis oli hagejale teada alates asjaomase lepingu allkirjastamisest. Missiooni juht täpsustas samuti, et kandidaadid on nende ametikohtade jaoks juba välja valitud.
- 87 Lisaks tuleb märkida, et hageja ametisse jätmise tingimused olid tihedalt seotud Ühendkuningriigi liidust väljaastumise üksikasjalike eeskirjadega. Nagu ta käesoleva hagi raames ise möönab, oli tema nelja viimase töölepingu kestus vastavuses sellise väljaastumise üle peetavate läbirääkimiste ajakavaga (vt eespool punkt 9). Selles kontekstis võis hageja eeldada, et liidu ja Ühendkuningriigi vaheliste läbirääkimiste kulgemine ning lõpp, mille tähtajaks oli määratud 31. jaanuar 2020 ning mille puhul on tegemist asjaomase lepingu lõpuga, mõjutavad EUCAP Somalia valikut teha talle ettepanek seda lepingut pikendada või mitte.
- 88 Lisaks ei olnud hageja 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamise ajal ehk vähem kui kaks nädalat enne asjaomase lepingu tähtaja lõppu selle lepingu pikendamise kohta midagi uurinud, nagu ta möönis kohtuistungil Üldkohtu esitatud küsimusele vastates. Samuti ei nähtu toimikust, et hageja oleks asjaomase lepingu alguse ehk 1. novembri 2019. aasta ja 18. jaanuari 2020. aasta teate vahelisel ajal palunud missiooni juhilt teavet asjaomase lepingu võimaliku pikendamise kohta pärast lepingu lõppemist.
- 89 Sellest tuleneb, et missiooni juht piirdus 18. jaanuari 2020. aasta teates asjaomase lepingu tingimuste meenutamise, mis puudutavad lepingu lõppemise kuupäeva ega sisalda ühtegi uut asjaolu võrreldes nende lepingutingimustega. EUCAP Somalia valik mitte kasutada võimalust, mis tal oli asjaomase lepingu pikendamiseks, nagu see väljendub 18. jaanuari 2020. aasta teates ja mida kinnitati 29. jaanuari 2020. aasta kirjas, ei olnud seega harta artikli 41 lõike 2 punkti a tähenduses meede, mis teda kahjustas.

- 90 Järelikult ei olnud harta artikli 41 lõike 2 punktiga a pandud EUCAP Somaliale kohustust kuulata hageja ära enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist. EUCAP Somalia võis seega lasta asjaomase lepingu lõppeda lepingus kokku lepitud kuupäeval.
- 91 Igal juhul tuleb meenutada, et õiguse olla ära kuulatud rikkumine võib kaasa tuua akti kehtetuks tunnistamise vaid siis, kui on tõendatud, et ilma sellise rikkumiseta oleks menetlusel olnud teistsugune tulemus (vt selle kohta 9. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *Adraces vs. komisjon*, T-714/18, ei avaldata, EU:T:2020:591, punkt 89 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 92 Käesolevas asjas vastab tõele, et kui hageja oleks ära kuulatud enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist, oleks ta saanud esitada argumente seoses Ühendkuningriigi kodanikest töötajate võimalusega jääda vastavalt Ühendkuningriigi väljaastumislepingule üleminekuperioodil ametisse.
- 93 Siiski ei piisa ainuüksi sellest asjaolust, et tõendada, et menetluse tulemus oleks võinud olla teistsugune.
- 94 Esimesena, nagu on tõdetud eespool punktides 78 ja 85, puudus hagejal igasugune omandatud õigus asjaomase lepingu pikendamisele. Teisena olgu märgitud, et enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist ei olnud veel kindel, et Ühendkuningriigi väljaastumisleping jõustub, kuna nõukogu sõlmis selle alles 30. jaanuaril 2020 (vt eespool punkt 16). Seega tekkis õiguslik võimalus teha ettepanek lepingu pikendamiseks alles päev enne asjaomase lepingu lõppemist. Kolmandana nähtub toimikust, et enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist oli EUCAP Somalia juba tööle võtnud liidu kodaniku selleks, et ta asuks hageja ametikohale juhul, kui Ühendkuningriik liidust välja astub.
- 95 Neil asjaoludel leiab Üldkohus, et isegi kui eeldada, et hagejal oleks olnud õigus olla ära kuulatud enne 18. jaanuari 2020. aasta teate koostamist, ei oleks menetluse tulemus olnud teistsugune, kui ta oleks saanud seda õigust kasutada.
- 96 Eeltoodud arvestades tuleb esimene väide tagasi lükata. Kuna see järeldus ei põhine missiooni juhi avaldustel 13. jaanuari 2020. aasta koosoleku ja 24. jaanuari 2020. aasta töölouna kohta, siis ei ole vaja teha otsust nende dokumentide vastuvõetavuse kohta, millele hageja vastu vaidleb.

b) Teine väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet

- 97 Teise väite raames väidab hageja esimesena, et vaidlusalused aktid kujutavad endast diskrimineerimist, kuna nende eesmärk on jätta asjaomane leping pikendamata põhjusel, et ta on Ühendkuningriigi kodanik, samas kui tema kolleegid, kes on muu kodakondsusega, jäeti ametisse. Ta lisab, et vaidlusaluste aktide aluseks ei saa tõhusalt olla Ühendkuningriigi väljaastumisleping, kuna selle kohaselt tuli Ühendkuningriiki kohelda kuni üleminekuperioodi lõpuni liikmesriigina, mistõttu oli sel ajavahemikul Ühendkuningriigi ja teiste liikmesriikide kodanikest ametnike olukord võrreldav.
- 98 Teisena väidab hageja, et vaidlusalused aktid rikuvad võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna muude ÜVJPga seotud missioonide peale EUCAP Somalia 20 rahvusvahelise lepingulise töötaja, kaasa arvatud Ühendkuningriigi kodanike puhul pikendati nende töölepingut üleminekuperioodil.

- 99 Kolmandana vaidleb hageja vastu sellele, et EUCAP Somalia võiks tugineda esimest korda kohtumenetluse staadiumis hageja [konfidentsiaalne] ülesannete eripärale ja Ühendkuningriigi väljaastumislepingu artikli 127 lõike 7 punktis b ette nähtud erandile, viitamata sellistele põhjendustele vaidlusalustes aktides.
- 100 EUCAP Somalia vaidleb hageja argumentidele vastu, rõhutades eelkõige, et hageja oli erilises olukorras oma [konfidentsiaalne] ülesannete tundliku laadi tõttu, mis takistas tema lepingu pikendamist vastavalt Ühendkuningriigi väljaastumislepingu artikli 127 lõike 7 punktile b. Sellega seoses väidab EUCAP Somalia, et viide sellele artiklile täiendab vaidlusalustes aktides juba sisaldunud põhjendusi, et põhjendada asjaomase lepingu pikendamata jätmist.
- 101 Kõigepealt, mis puudutab EUCAP Somalia poolt kohtumenetluse käigus esitatud täiendavat põhjendust, siis tuleb tõdeda, et asjaomase lepingu artikli 21 lõige 2, mille sõnastus on esitatud eespool punktis 13, kohustas EUCAP Somaliat põhjendama oma vastust hageja poolt sama artikli lõike 1 alusel esitatud sisemisele vaidele.
- 102 Lisaks on oluline meenutada, et liidu administratsiooni kohustus põhjendada oma otsuseid on ette nähtud eelkõige harta artikli 41 lõike 2 punktis c ning see kohustus on seega sellel administratsioonil, sealhulgas juhul, kui ta tegutseb lepingulises raamistikus, nagu on märgitud eespool punktis 54 (vt selle kohta 24. veebruari 2021. aasta kohtuotsus *Universität Koblenz-Landau vs. EACEA*, T-606/18, ei avaldata, EU:T:2021:105, punktid 27–32).
- 103 Põhjendamiskohustuse eesmärk on võimaldada liidu kohtul teostada kontrolli otsuse õiguspärasuse üle ja anda huvitatud isikule piisavalt viiteid selle kohta, kas nimetatud otsus on põhjendatud või kas selles on rikutud õigusnorme, mis võimaldab otsuse õiguspärasuse vaidlustada (vt selle kohta 11. juuni 2020. aasta kohtuotsus komisjon vs. Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega vastavalt tühistamishagi raames väljakujunenud kohtupraktikale, mida võib üle kanda käesoleva kohtuasja lepingulisele raamistikule, on põhjendamiskohustusega vastuolus see, kui kostjaks olev institutsioon asendab kohtumenetluse staadiumis vaidlustatud otsuse esialgseid põhjendusi täiesti uute põhjendustega (vt selle kohta 7. veebruari 1990. aasta kohtuotsus *Culin vs. komisjon*, C-343/87, EU:C:1990:49, punkt 15; 21. märtsi 1996. aasta kohtuotsus *Farrugia vs. komisjon*, T-230/94, EU:T:1996:40, punkt 36, ning 22. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *Tomana jt vs. nõukogu ja komisjon*, T-190/12, EU:T:2015:222, punkt 151 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 104 Käesoleval juhul peab Üldkohus otstarbekaks analüüsida teist väidet, et on rikutud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet, arvestades vaidlusalustes aktides esitatud põhjendusi, enne kui vajaduse korral analüüsida, kas arvesse tuleb võtta EUCAP Somalia poolt kohtumenetluse käigus esitatud täiendavaid põhjendusi, ja seega teha kindlaks, kas niisuguseid põhjendusi võib arvesse võtta või tuleb need tagasi lükata, kuna need on täiesti uued.
- 105 Sellega seoses tuleb meenutada, et 18. jaanuari 2020. aasta teatega anti kõikidele Ühendkuningriigi kodanikest EUCAP Somalia rahvusvahelistele lepingulistele tootajatele nende taidetavatest ülesannetest sõltumata teada, et nende toolepinguid ei pikendata ja et lepingud lõppevad lepingus kokku lepitud täh ajal, see tähendab 31. jaanuaril 2020. Selles teates leidis missiooni juht kõigepealt, et Ühendkuningriik peaks alates 1. veebruarist 2020 saama kolmandaks riigiks ning et vastavalt otsusele 2012/389 on kolmandate riikide kodanike toolevõtmine rahvusvaheliste tootajatena lubatud üksnes erandjuhul, kui ühtegi kandidaati, kes on mõne liikmesriigi kodanik, ei saa valida. Seejareel märkis ta, et Ühendkuningriigi väljaastumislepingus on ette nähtud

üleminekuperiood, mille jooksul liit ja see riik võivad sõlmida raamlepingu oma kodanike osalemise kohta ÜVJPga seotud missioonides, tõenäoliselt pärast läbirääkimiste perioodi. Lõpuks teavitas ta asjaomaseid töötajaid sellest, et nende ametikohtade jaoks on kandidaadid välja valitud.

- 106 Pärast 18. jaanuari 2020. aasta teates sisalduvate põhjenduste kordamist täpsustas missiooni juht 29. jaanuari 2020. aasta kirjas hagejale, et asjaomase lepingu pikendamata jätmise põhines teenistuse huvides missiooni tegevusanalüüsil hilisemate lepingute pikendamise kohta kooskõlas tsiviiloperatsiooni ülema 30. oktoobri 2019. aasta juhiste ja Euroopa välisteenistuse soovitustega. Missiooni juht järeldas selles, et 18. jaanuari 2020. aasta teates võeti „arvesse [Ühendkuningriigi] ja [liidu] vaheliste läbirääkimiste riske ning allesjäänud ebakindlust, nende ajakava ja karmi Brexiti võimalust, arvestades raskusi, mis on seotud järjestikuste lühiajaliste lepingute kasutamisega, mis tulenesid ebakindlusest ja Brexiti arengute ajakavast, ning võttes arvesse teenistuse vajadust tagada talituspädevus“.
- 107 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte ühe õiguse üldpõhimõtte, mis keelab ühelt poolt käsitleda võrreldavaid olukordi erinevalt ja teiselt poolt käsitleda erinevaid olukordi ühtmoodi, välja arvatud siis, kui see on objektiivsetel asjaoludel põhjendatud, kaks tähistust (vt selle kohta 27. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus *Europe Chemi-Con (Deutschland) vs. nõukogu*, C-422/02 P, EU:C:2005:56, punkt 33, ja 20. novembri 2017. aasta kohtuotsus *Voigt vs. parlament*, T-618/15, EU:T:2017:821, punkt 98).
- 108 Eelkõige on harta artikli 21 lõikega 2 keelatud igasugune diskrimineerimine kodakondsuse alusel. See säte, mis puudutab liidu õigusega hõlmatud olukordi, kus ühe liikmesriigi kodanikku koheldakse teise liikmesriigi kodanikega võrreldes erinevalt üksnes tema kodakondsuse alusel, ei ole mõeldud kohaldamiseks neis võimalikes olukordades, kus ebavõrdselt koheldakse liikmesriikide kodanikke ja kolmandate riikide kodanikke (vt selle kohta 20. novembri 2017. aasta kohtuotsus *Petrov jt vs. parlament*, T-452/15, EU:T:2017:822, punktid 39 ja 40 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 109 Nendest kaalutlustest lähtudes tuleb analüüsida, kas eespool punktides 105 ja 106 kirjeldatud põhjendusi arvestades kujutavad vaidlusalused aktid endast ühelt poolt diskrimineerimist hageja kodakondsuse alusel ja kas need toovad teiselt poolt kaasa Ühendkuningriigi kodanikest töötajate ebavõrdselt kohtlemise ÜVJPga seotud erinevates missioonides.

1) Väidetav diskrimineerimine kodakondsuse alusel

- 110 Kõigepealt tuleb tõdeda, et Ühendkuningriik astus liidust välja alles 1. veebruaril 2020 ning nii sai temast kolmas riik (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus *The Department for Communities in Northern Ireland*, C-709/20, EU:C:2021:602, punkt 47).
- 111 Seega oli hageja vaidlusaluste aktide vastuvõtmise ajal ehk 18. ja 29. jaanuaril 2020 ikka veel liidu liikmesriigi kodanik, mistõttu võib ta nende aktide põhjendatuse vaidlustamiseks tugineda kodakondsuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõttele.
- 112 Lisaks, nagu nähtub eespool punktides 105 ja 106, võeti vaidlusalused aktid vastu seetõttu, et hageja oli Ühendkuningriigi kodanik.
- 113 Siiski ei tähenda asjaolu, et missiooni juht võttis need aktid vastu hageja kodakondsust arvestades, tingimata seda, et need kujutavad endast diskrimineerimist kodakondsuse alusel.

- 114 Nimelt, kuivõrd hageja leiab, et teda koheldi EUCAP Somalia teistest liikmesriikidest kodanikest teenistujatest erinevalt, siis tuleb veel kontrollida, kas hagejat võis pidada teiste töötajatega võrreldavas olukorras olevaks.
- 115 Hageja oli aga sellise liikmesriigi kodanik, kes algatas ELL artikli 50 alusel liidust väljaastumise menetluse, mis asetab ta objektiivselt erinevasse olukorda kui teiste liikmesriikide kodanikud.
- 116 Liit ja see riik kirjutasid Ühendkuningriigi väljaastumislepingule alla 24. jaanuaril 2020 (vt eespool punkt 12), enne kui nõukogu selle lepingu 30. jaanuaril 2020 sõlmis (vt eespool punkt 16). Seega ei olnud kuni kuupäevani, mis oli lähedal kõnealuse lepingu tähtajale, milleks oli määratud 31. jaanuar 2020, välistatud, et Ühendkuningriigi liidust väljaastumine toimub ilma lepingut sõlmimata, mis oleks takistanud – välja arvatud erandjuhtudel – võimalust teha hagejale ettepanek kõnealuse lepingu pikendamiseks vastavalt otsuse 2012/389 artikli 7 lõikele 3 (vt eespool punkt 3).
- 117 Järelikult ei olnud hageja, kes oli EUCAP Somalia Ühendkuningriigi lepinguliste töötajate hulgas, objektiivselt võrreldavas olukorras teise liikmesriigi kodanikest rahvusvaheliste lepinguliste töötajatega selles missioonis, mistõttu missiooni juht võis otsustada jätta hageja töölepingu pikendamata pärast 31. jaanuari 2020, ilma et see kujutaks endast diskrimineerimist kodakondsuse alusel.
- 118 Pealegi ei ole poolte vahel vaidlust selles, et kõigi EUCAP Somalia Ühendkuningriigi kodanikest töötajate puhul, kelle olukord oli hagejaga selles suhtes võrreldav, lõppes nende leping 31. jaanuaril 2020.
- 119 [Parandatud 3. veebruari 2023. aasta kohtumäärusega] Eeltoodut arvestades ei rikkunud missiooni juht vaidlusaluste aktide vastuvõtmisel kodakondsuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõtet.

2) Võrdse kohtlemise põhimõtte väidetav rikkumine võrreldes Ühendkuningriigi kodanikest töötajatega ÜVJPga seotud muudes missioonides

- 120 Mis puudutab hageja argumenti, et üleminekuperioodil on Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvahelised lepingulised töötajad jäänud muudesse ÜVJPga hõlmatud missioonides ametisse, siis tuleb kontrollida, kas hageja oli sellise ametisse jätmise suhtes nende teiste töötajatega võrreldavas olukorras.
- 121 Sellega seoses tuleb ühelt poolt märkida, et selleks et määrata kindlaks ÜVJPga seotud sellise missiooni nagu EUCAP Somalia lepinguliste töötajate eriseisundit, ei võetud vastu ühtegi liidu õigusakti ELTL artikli 288 tähenduses.
- 122 Teiselt poolt, nagu EUCAP Somalia sisuliselt õigesti rõhutas, on ÜVJPga seotud missioonidest igapähe kohta tehtud ELL artikli 43 lõike 2 alusel nõukogu otsus, milles määratakse selle artikli kohaselt kindlaks „nende eesmärgid ja ulatus ning elluviimise üldtingimused“.
- 123 EUCAP Somalia puhul annavad otsuse 2012/389, mida on muudetud otsusega 2018/1942, artiklid 7 ja 12a talle õigusvõime sõlmida lepinguid töötajate värbamiseks (vt eespool punktid 3 ja 4). Lisaks nähtub sama otsuse artiklist 6, et missiooni juhil on personalijuhtimise valdkonnas üldine pädevus.

- 124 Hageja ei ole aga kuidagi tõendanud, kuidas – arvestades liidu igale missioonile omaste sätete olemasolu ja nende missioonide sõltumatust lepinguliste töötajate töölevõtmisel ning nende juhtimisel – olid nende missioonide sisemine olukord ja vajadused personali valdkonnas võrreldavad EUCAP Somalia omadega. Seega võis lähenemisviis Ühendkuningriigi kodanikest töötajate üleminekuperioodil ametisse jätmisel erineda vastavalt konkreetsele ÜVJP missioonile.
- 125 Neil asjaoludel ei saa hageja võrdse kohtlemise põhimõtte väidetava rikkumise põhjendamiseks tugineda meetmetele, mis on võetud muude liidu missioonide peale EUCAP Somalia raames nende Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvaheliste lepinguliste töötajate suhtes.
- 126 Eeltoodud arvestades tuleb teine väide vaidlusalustes aktides esitatud põhjendusi arvestades tagasi lükata. Seega ei ole vaja kindlaks teha, kas arvesse võib võtta täiendavaid põhjendusi, mille EUCAP Somalia kohtumenetluse käigus esitas ja mis puudutavad hageja tööülesannete tundlikkust ning Ühendkuningriigi väljaastumislepingu artikli 127 lõike 7 punkti b kohaldamist.

c) Kolmas väide, et on rikutud Ühendkuningriigi väljaastumislepingut

- 127 Hageja sõnul eiras EUCAP Somalia vaidlusalustes aktides Ühendkuningriigi väljaastumislepingut, jättes tähelepanuta selles lepingus ette nähtud võimaluse, et Ühendkuningriigi kodanikud jäetakse üleminekuperioodil tööle. Ühelt poolt väidab ta, et Ühendkuningriigi väljaastumislepingu artikli 127 lõigete 2 ja 6 koostoimest tuleneb, et üleminekuperioodil tuleb selle riigi kodanikke käsitada liikmesriikide kodanikena, eelkõige mis puudutab ÜVJPga seotud liidu õiguse sätteid. Teiselt poolt rõhutab hageja, et sama lepingu artikli 129 lõikega 7 on üleminekuperioodil välistatud üksnes võimalus, et Ühendkuningriik lähetab oma kodanikke teatud juhtivatele ametikohtadele ÜVJPga seotud missioonides, kuid see ei välista, et need missioonid jäta­vad üleminekuperioodil Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvahelised lepingulised töötajad teistel ametikohtadel ametisse.
- 128 EUCAP Somalia vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 129 Sellega seoses tuleb meenutada, et ELTL artikli 216 lõike 2 kohaselt seovad liidu sõlmitud lepingud liidu institutsioone.
- 130 Käesolevas asjas sõlmis nõukogu Ühendkuningriigi väljaastumislepingu alles 30. jaanuaril 2020 (vt eespool punkt 16). Seega ei olnud vaidlusaluste aktide vastuvõtmise ajal ehk 18. ja 29. jaanuaril 2020 see leping veel EUCAP Somaliale siduv, mistõttu ei saa talle ette heita lepingu rikkumist.
- 131 Mis puudutab uute õigusnormide ajalist kohaldamisala, siis igal juhul tehakse vahet selle alusel, kas tegemist on menetlusnormidega või materiaalsoõigusnormidega. Neist esimesi peetakse üldjuhul kohaldatavaks kõigi nende jõustumise hetkel pooleliolevate vaidluste suhtes, samas kui teisi tõlgendatakse tavaliselt nii, et neid kohaldatakse varasemate õigusnormide kehtimisajal tekkinud olukordade tulevikus ilmnevate tagajärgede ja uute õiguslike olukordade suhtes, ent mitte enne nende normide jõustumist tekkinud olukordade suhtes, välja arvatud juhul, kui nende sõnastusest, eesmärgist või ülesehitusest ilmneb selgelt, et selline mõju tuleb neile omistada (vt 21. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Beeren-, Wild-, Feinfrucht, C-825/19, EU:C:2021:869, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika; vt samuti selle kohta 12. mai 2005. aasta kohtuotsus komisjon vs. Huhtamaki Dourdan, C-315/03, ei avaldata, EU:C:2005:284, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

132 Mis puudutab käesolevas asjas Ühendkuningriigi väljaastumislepingu sätteid, millele hageja viitab, siis tuleb tõdeda, et ühelt poolt on lepingu artiklis 127 „Ülemineku kohaldamisala“ ette nähtud:

„1. Üleminekuperioodil kohaldatakse liidu õigust Ühendkuningriigi suhtes ja Ühendkuningriigis, kui käesolevas lepingus ei ole sätestatud teisiti.

[...]

2. Juhul kui liit ja Ühendkuningriik saavutavad kokkuleppe, millega reguleeritakse nende tulevase suhteid ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas ja seda hakatakse kohaldama üleminekuperioodil, lõpeb Ühendkuningriigi suhtes ELi lepingu V jaotise 2. peatüki ja nende sätete alusel vastu võetud aktide kohaldamine selle lepingu kohaldamise kuupäeval.

[...]

6. Iga viidet liikmesriikidele lõike 1 alusel kohaldatavas liidu õiguses, nagu seda rakendatakse ja kohaldatakse ka liikmesriikides, mõistetakse üleminekuperioodil selliselt, et see hõlmab Ühendkuningriiki, kui käesolevas lepingus ei ole sätestatud teisiti.“

133 Teiselt poolt on lepingu artikli 129 „Erikord seoses liidu välistegevusega“ lõikes 7 ette nähtud:

„Üleminekuperioodil ei läheta Ühendkuningriik tsiviiloperatsiooni ülemaid, missioonijuhte, operatsiooniülemaid ega väeülemaid missioonide ega operatsioonide tarbeks, mida viiakse läbi ELi lepingu artiklite 42, 43 ja 44 alusel, samuti ei anna ta kasutada selliste missioonide või operatsioonide tarbeks operatsiooni peakortereid ega tegutse liidu lahingugruppide raamriigina. Üleminekuperioodil ei läheta Ühendkuningriik ülemaid ühegi EL[L] artikli 28 kohase operatiivmeetme jaoks.“

134 Ühendkuningriigi väljaastumislepingu artikli 127 lõiked 2 ja 6 ning artikli 129 lõige 7 reguleerivad seega tingimusi, mille alusel kohaldatakse üleminekuperioodil liidu õigust Ühendkuningriigi suhtes, ning kujutavad seega endast materiaalõigusnorme. Lisaks ei nähtu ei nende sätete sõnastusest, eesmärgist ega ülesehitusest, et neid tuleks kohaldada õigussuhetele, mis on tekkinud enne Ühendkuningriigi väljaastumislepingu jõustumist. Vastupidi, need sätted käsitlevad üleminekuperioodi, mis selle lepingu artikli 126 kohaselt algab selle lepingu jõustumise kuupäeval (vt eespool punkt 17).

135 Sellest järeldub, et vastavalt eespool punktis 131 meenutatud põhimõttele muutusid Ühendkuningriigi väljaastumislepingu artikli 127 lõiked 2 ja 6 ning artikli 129 lõige 7 kohaldatavaks lepingu jõustumise ajal, see tähendab 1. veebruaril 2020 (vt eespool punkt 18). Seega ei saa sama põhimõtte kohaselt nende sätete rikkumisele tugineda selleks, et põhjendada hagi, mis on esitatud enne seda kuupäeva vastu võetud akti peale.

136 Käesoleval juhul aga on vaidlusalused aktid, mis kannavad 18. jaanuari 2020. aasta ja 29. jaanuari 2020. aasta kuupäeva ning puudutavad asjaomase lepingu pikendamata jätmist, mis selle artikli 17 kohaselt lõppes 31. jaanuaril 2020, varasemad kui Ühendkuningriigi väljaastumislepingu jõustumine 1. veebruaril 2020. Seega ei saa järeldada, et vaidlusaluste aktidega rikuti seda lepingut.

137 Järelikult tuleb kolmas väide igal juhul tagasi lükata, ilma et oleks vaja võtta seisukoht küsimuses, kas Ühendkuningriigi väljaastumislepingu rikkumisele saab tugineda ELTL artiklil 272 põhineva hagi raames.

d) Neljas väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet

- 138 Hageja väidab, et vaidlusaluste aktide järgse lepingu pikendamata jätmisega rikkus EUCAP Somalia õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet. Ühelt poolt sai ta 2016. aasta septembrist kuni 2019. aasta septembrini täpseid kinnitusi selle kohta, et üleminekuperioodil jäetakse Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvahelised töötajad ametisse, kui sõlmitakse Ühendkuningriigi väljaastumisleping. Teiselt poolt, võttes arvesse tema töölepingu erinevaid pikendamisi olenevalt sellise väljaastumislepingu üle läbirääkimiseks kindlaks määratud järjestikustest lõppkuupäevadest ja tema tööstaaži EUCAP Somalias, võis hageja õiguspäraselt oodata, et seda lepingut pikendatakse üleminekuperioodil.
- 139 EUCAP Somalia vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 140 Siinkohal tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt eeldab õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele seda, et liidu pädevad asutused on puudutatud isikule andnud täpseid, tingimusteta ja ühtelangevaid kinnitusi, mis pärinevad volitatud ja usaldusväärsetest allikatest. Seevastu ei saa keegi viidata selle põhimõtte rikkumisele, kui need kinnitused puuduvad (16. juuli 2020. aasta kohtuotsus *ADR Center vs. komisjon*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punkt 75 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 141 Käesolevas asjas ei saa hageja tööstaaži EUCAP Somalias ega asjaolu, et tema töölepingut pikendati Ühendkuningriigi ja liidu vahelise väljaastumislepingu läbirääkimiste järjestikustel ajavahemikel, samastada täpsete, tingimusteta ja ühtelangevate kinnitustega eespool punktis 140 viidatud kohtupraktika tähenduses. Lisaks, kuigi hageja kinnitab, et EUCAP Somalia endine missiooni juht andis Ühendkuningriigi kodanikest rahvusvahelistele lepingulistele töötajatele kinnituse, et nende töölepinguid pikendatakse üleminekuperioodil, ei põhjenda ta oma väiteid tõenditega.
- 142 Ainus konkreetne asjaolu, millele hageja tugineb, on e-kiri Euroopa välisteenistuse osakonnajuhatajalt ÜVJPGA seotud missioonide töötajatele. Ühelt poolt oli otsus teha hagejale ettepanek pikendada asjaomast lepingut üleminekuperioodil aga missiooni juhi, mitte Euroopa välisteenistuse osakonnajuhataja pädevuses. Teiselt poolt ei võimalda see e-kiri asuda seisukohale, et hagejale anti konkreetseid kinnitusi, et kõnealust lepingut pikendatakse üleminekuperioodil. Vastupidi, selles e-kirjas märkis Euroopa välisteenistuse osakonnajuhataja ÜVJPGA seotud missioonide töötajatele selgelt, et Ühendkuningriigi kodanikest töötajate, kes on lähetatud või lepingulised töötajad, nendes missioonides ametisse jätmise sõltub missiooni juhtide poolt teenistuse huvide hindamisest. Seega ei saa asuda seisukohale, et hagejale anti konkreetseid kinnitusi eespool punktis 140 viidatud kohtupraktika tähenduses selle kohta, et kõnealust lepingut pikendatakse üleminekuperioodil.
- 143 Seetõttu tuleb neljas väide tagasi lükata.

5. Järeldus

- 144 Kuna kõik hageja poolt ECTL artiklil 272 põhinevate nõuete põhjendamiseks esitatud väited on tagasi lükatud, tuleb hagi jätta rahuldamata.

IV. Kohtukulud

- 145 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt EUCAP Somalia nõudele temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja JFilt.**

da Silva Passos

Valančius

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. juulil 2022 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I. Vaidluse taust	2
II. Poolte nõuded	4
III. Õiguslik käsitus	4
A. Esimese võimalusena esitatud nõuded, mis põhinevad ELTL artiklitel 263 ja 268	5
1. ELTL artiklil 263 põhineva tühistamisnõude vastuvõetavus	5
2. ELTL artiklil 268 põhineva kahju hüvitamise nõude vastuvõetavus	7
B. ELTL artiklil 272 põhinevad täiendavad nõuded	8
1. Üldkohtu pädevus	8
2. Kohaldatav õigus	8
3. Vastuvõetavus	9
4. Sisulised küsimused	10
a) Esimene väide, et on rikutud õigust olla ära kuulatud	11
b) Teine väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet	13
1) Väidetav diskrimineerimine kodakondsuse alusel	15
2) Võrdse kohtlemise põhimõtte väidetav rikkumine võrreldes Ühendkuningriigi kodanikest töötajatega ÜVJPga seotud muudes missioonides	16
c) Kolmas väide, et on rikutud Ühendkuningriigi väljaastumislepingut	17
d) Neljas väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet	19
5. Järeldus	19
IV. Kohtukulud	20

ⁱ — Käesoleva otsuse teksti punkti 119 on pärast selle kohtulahendite kogumikus avaldamist keeleliselt muudetud.